

Arrest

nr. 74 769 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 5 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. WEISBERGER, die loco advocaat S. SCHLENTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 26 september 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 21 november 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Bosnische Moslima, geboren te Doboj (Republika Srpska). Sinds 2010 woonde u in Odzak, gelegen in de Federatie van Moslims en Kroaten. U bezit de Bosnische nationaliteit. Op 3 juli 2010 huwde u S.(...) R.(...). Uw echtgenoot kreeg sinds een tweetal jaar dreigtelefoons van onbekenden waarvoor hij naar de politie is gegaan. Uw echtgenoot werd tevens twee jaar geleden geslagen door 15 onbekende Kroaten en anderhalf jaar geleden door twee onbekenden. De redenen voor zowel de dreigtelefoons als voor beide fysieke geweldplegingen is hem onbekend. Uw echtgenoot wordt tevens door de politie beboet bij het rijden zonder helm. Uiteindelijk verliet u, samen met uw echtgenoot, op 21 september 2011 Bosnië, richting België waar u op 26 september 2011 asiel vroeg. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Bosnische identiteitskaart (uitgereikt op 13 april 2011 te Odzak) en uw Bosnisch paspoort (uitgereikt op 19 september 2011).

B. Motivering

Uit de elementen aanwezig in uw administratieve dossier blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven welke aangehaald werden door uw echtgenoot S.(...) R.(...). U verklaarde uitdrukkelijk zelf geen persoonlijke problemen te hebben gekend, noch met de (Bosnische) autoriteiten, noch met medeburgers (CGVS, p.8). In het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt: "Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens heeft aangehaald waaruit een gegronde vrees voor een vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming blijkt. Vooreerst blijkt nergens uit uw verklaringen dat de door u aangehaalde problemen (de dreigtelefoons, het beledigd en geslagen worden door 10-15 Kroaten op café en het op straat geslagen worden door twee onbekenden) het louter gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) en interpersoonlijke (tussen privé-personen) niveau overschrijden. U verklaarde immers niet te weten wie u telefonisch bedreigde, noch waarom deze bedreigingen werden geuit (CGVS, p.8-9). De Kroaten waardoor u op café twee jaar geleden werd aangevallen en de twee personen die u anderhalf jaar geleden voor uw huis aanvielen kent u evenmin (CGVS, p.9 en p.11). De motieven voor beide fysieke geweldplegingen zijn u eveneens onbekend (CGVS, p.9 en p.11). Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt voor bovenstaande feiten geen of onvoldoende beroep te kunnen doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen bij een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming van de in Bosnië-Herzegovina aanwezige autoriteiten. U zou enkel de dreigtelefoons aangegeven hebben bij de politie. De twee fysieke aanvallen heeft u nooit gemeld. Bij uw eenmalige aangifte bij de politie naar aanleiding van de dreigtelefoons stelde de politie de zaak te zullen onderzoeken (CGVS, p.10-11). Doordat u echter dreigtelefoons bleef krijgen en uit schrik niet geloofd te worden bij de politie mocht u verklaren als enige door 10-15 mannen aangevallen te worden, heeft u de aanval op café van twee jaar geleden niet aangegeven. De aanval van anderhalf jaar geleden door twee onbekenden gaf u niet aan omdat u belagers zich nadien verontschuldigd hebben (CGVS, p.11). Dergelijke verklaringen voor het niet indienen van een klacht kunnen niet weerhouden worden. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen de personen die uw fysiek aanvallen en verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de aanwezige autoriteiten niet op de hoogte gesteld worden van deze feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Dat de politie uw verklaringen omtrent de aanval in het café niet zou geloven omdat u tegenover 10-15 belagers stond is louter hypothetisch. Wat uw verklaring betreft dat de politie eerder geen einde kon maken aan de dreigtelefoons (CGVS, p.11) dien ik op te merken dat dit te wijten kan zijn aan tal van factoren (zoals de onmogelijkheid om anonieme telefoonoproepen te traceren) zonder dat hieruit zondermeer kan besloten worden tot de onwil tot het bieden van adequate bescherming door de aanwezige autoriteiten. Overigens stelde u zelf dat de politie waarschijnlijk niet te weten kon komen wie u bedreigde en dat u zich nooit bent gaan informeren inzake de stand van het onderzoek (CGVS, p.10). Ik voeg hieraan toe dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat, hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, de politie erin slaagt om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. Hiervoor wordt ze op vlak van dagelijkse ordehandhaving en de bestrijding van de georganiseerde misdaad en de wijdverbreide corruptie geadviseerd door de European Union Police Mission (EUPM). De afgelopen jaren stelt de EUPM een gestage vooruitgang vast inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Tevens blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat, voor het geval dat de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, wat u gelet op bovenstaande vaststellingen geenszins heeft kunnen aantonen, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt ondermeer uit het feit dat de burger die een klacht over het optreden van de politie heeft terecht kan bij het Public Complaint Bureau. Deze dienst brengt de ingediende klachten over naar de zogenaamde PSU's (Professional Standards Units) die functioneren als interne onderzoekseenheden binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken van de beide entiteiten (Servische Republiek, Moslim-Kroatische Federatie) en in het Brcko District. Het Public Complaint Bureau superviseert tevens het door de PSU's gevoerde onderzoek. Het bestaan van deze units heeft ertoe geleid dat er standaardprocedures werden uitgewerkt om klachten in verband met

politiewangedrag in te stellen en politiemensen te straffen. Deze PSU's werken wel degelijk en hun optreden heeft in het verleden al meermaals geleid tot een veroordeling van politiemensen. Voorts kan elke Bosniër met een klacht terecht bij de Ombudsman, die de mensenrechtensituatie in Bosnië-Herzegovina opvolgt. Ten slotte zijn er in Bosnië-Herzegovina verschillende NGO's actief die een belangrijke rol spelen bij het verdedigen van de mensenrechten. Zo beschikt de NGO Vaša Prava BiH over een netwerk van zestien rechtsbijstandkantoren en zestig mobiele teams en verleent ze gratis rechtsbijstand. Haar activiteiten gaan van het publiceren van brochures tot het aanhangig maken van specifieke zaken bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Daarnaast speelt ook het Helsinki Committee for Human Rights in beide Bosnische deelentiteiten een sleutelrol. Ze doet dit door middel van het verspreiden van informatie, het aanklagen van wantoestanden, de publicatie van rapporten en het organiseren van debatten, en rechtsbijstand. Ik meen dan ook te kunnen stellen dat in Bosnië-Herzegovina anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Verder heeft u geenszins aannemelijk gemaakt waarom u, als Bosnische moslim, zich niet elders in Bosnië zou kunnen vestigen om verdere problemen met uw belagers en de personen die u telefonisch bedreigen te vermijden. Uw verklaring schrik te hebben omdat ook moslims u als een vreemde zouden aanzien (CGVS, p.12) kan geenszins weerhouden worden. U verklaarde immers nooit problemen te hebben gekend met andere medeburgers (CGVS, p.13). Wat betreft het feit dat u door de politie wordt beboet wegens het rijden zonder helm dient opgemerkt te worden dat dergelijke feiten op zich geenszins gelijk te stellen zijn met een gegronde vrees voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit gegeven behoort binnen het kader van de normale gang van zaken binnen de juridische procedure van de Bosnische autoriteiten na het overtreden van een verkeersregel. De informatie waar het Commissariaat-generaal zich op beroept is aan uw administratief dossier toegevoegd. De door u neergelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw identiteit en die van uw dochter, uw nationaliteit, uw lidmaatschap bij de SDA en het feit dat u medische verzorging genoot in Bosnië staan immers niet ter discussie." Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteitsgegevens welk niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot S. R. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 74 768 van 7 februari 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van S. R. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. Verzoeker oppert in een enig "middel" dat de beslissing voor hem niet aanvaardbaar is en stelt dat de voorwaarden uit artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) wel degelijk vervuld zijn. Verzoeker stelt dat met talrijke aspecten geen rekening werd gehouden en dat uit zijn verklaringen blijkt dat de plaatselijke autoriteiten niet in staat zijn om verzoeker de vereiste bescherming te verlenen zodat zijn asielverzoek gegrond is. Met betrekking tot de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut stelt verzoeker eveneens dat uit zijn verklaringen blijkt dat de plaatselijke overheden niet in staat zijn om verzoeker de vereiste bescherming te bieden waardoor de voorwaarden uit artikel 48/4 van de vreemdelingenwet eveneens vervuld zijn.

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een gynaecologisch verslag toe met betrekking tot zijn echtgenote.

2.2. Aangezien verzoeker in zijn enig "middel" inhoudelijke kritiek levert op de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.3. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op het gemeenrechtelijk karakter van de problemen van verzoeker, die dreig telefoons van onbekenden ontving. Vervolgens wordt in de beslissing gesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn problemen, of bij eventuele herhaling ervan, geen beroep zou kunnen doen op de in Bosnië-Herzegovina aanwezige bescherming. Het feit dat de politie geen einde kon maken aan de dreig telefoons kan volgens de commissaris-generaal aan tal van factoren te wijten zijn. De commissaris-generaal wijst tevens op het feit dat de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden indien zij niet op de hoogte zijn van de feiten, aangezien verzoeker geen aangifte deed van de aanval waarvan hij beweert op café slachtoffer te zijn geworden. In de beslissing wordt vervolgens op grond van de informatie, die aan het administratief dossier werd toegevoegd, gesteld dat er bij de Bosnische politie nog hervormingen noodzakelijk zijn, maar dat er stappen kunnen ondernomen worden bij het Public Complaint Bureau en bij de Ombudsman indien de politie in particuliere gevallen haar opdracht niet naar behoren vervult. Tevens zijn er allerhande NGO's actief waardoor de commissaris-generaal besluit dat er anno 2011 in Bosnië-Herzegovina redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. In de beslissing wordt ook nog gewezen op het feit dat verzoeker niet aantoont dat hij zich niet elders in Bosnië zou kunnen vestigen om aan de problemen te ontsnappen en dat het feit dat hij werd beboet wegens het rijden zonder helm als een normale gang van zaken bij het overtreden van het verkeersreglement moet worden aanzien.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn bewering dat met talrijke aspecten geen rekening werd gehouden niet nader toelicht, waardoor het niet mogelijk is om na te gaan met welke gegevens de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden.

2.5. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil invoeren. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. Blijkens de gegevens van het administratief dossier verklaarde verzoeker dat hij naar aanleiding van zijn problemen één keer naar de politie is geweest en dat de politie "via de post" gingen trachten te achterhalen wie verantwoordelijk was voor de telefonische bedreigingen (stuk 4a, gehoorverslag verzoeker CGVS 26/10/2011, p. 10). Verzoeker gaf echter aan dat hij nadien niet is teruggekeerd om te informeren naar de stand van zaken van het onderzoek. Later is verzoeker, naar aanleiding van de fysieke agressie waarvan hij slachtoffer werd, niet naar de politie gegaan (Ibid., p. 10-11). Als reden voor zijn verzuim om zich tot de politie te wenden gaf verzoeker aan dat hij vermoedde dat ze hem niet zouden geloven (Ibid., p. 11). In tegenstelling tot zijn bewering blijkt uit verzoekers verklaringen in het geheel niet dat de plaatselijke autoriteiten niet in staat zouden zijn om hem de vereiste bescherming te verlenen. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker de uitgebreide objectieve informatie die aan het administratief dossier werden toegevoegd en op grond waarvan werd besloten dat dat er in Bosnië-Herzegovina anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet (stuk 13, Landeninformatie) niet weerlegt door bijvoorbeeld andersluidende gegevens aan te dragen. Verzoeker staft niet in het minst zijn blote bewering dat de plaatselijke overheden niet in staat zijn bescherming te verlenen.

2.6. De Raad ziet niet in op welke wijze het door verzoeker aan zijn verzoekschrift toegevoegde gynaecologisch verslag met betrekking tot zijn echtgenote de bovenstaande conclusies kan wijzigen.

2.7. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig "middel" is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.”

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN